

Et af de spørgsmål, der har været stillet her, og som vi heller ikke har kunnet få svar på, er: Hvad er det for 800 detailforretninger, som har modtaget kød fra den kødskandalevirksomhed, der var været omtalt så meget? Jeg har bedt ministeren fremlægge en liste, så forbrugerne i hvert fald kunne være sikre på, at de ikke går hen og køber kød der. Så siger ministeren: Det må jeg ikke for politimesteren. Det er dog en utrolig magtfuld politimester, der kan sige til ministeren, at ministeren ikke må offentliggøre en liste. Det synes jeg ikke er bare nogenlunde ordentligt eller i nærheden af ordentligt.

Jeg synes faktisk, at forbrugerne fortjener at få oplyst, hvor man skal passe på, så man ikke får de rejer med metalstumper i, og hvad vi ellers har set. Det er ikke sådan, at det er fiktive billeder. Det er jo virkeligheden, der har været fremlagt, som ministeren også har set. Derfor mener jeg faktisk, at ministeren skulle sige: Det her er ikke godt nok, jeg er sagsbehandler, jeg tager ikke det overordnede ansvar for ministeriet.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det ville dog være en mærkelig udtalelse at komme med som minister, hvis man skulle sige det. Det håber jeg da ikke at hr. Jens Peter Vernersen ville gøre, hvis han var minister. Der skal tværtimod tages et ansvar, og det er også derfor, at jeg tager et ansvar for ministeriet og for fødevarekontrollen for at forbedre de områder, hvor der er behov for at gennemføre forbedringer.

Med hensyn til listen på de 800 mener jeg, at jeg har redegjort for, at det er politimyndigheden, der nedlægger forbud mod, at vi offentliggør en liste, og det er af hensyn til politiets efterforskning. Det tror jeg nok at man under alle omstændigheder med de spilleregler, der er, og de retsregler, der er her i landet, et nødt til at imødekomme. Vi har vel alle sammen interesse i, at sagerne rent faktisk bliver efterforsket. Men som jeg har sagt tidligere – nu bliver det jo snart gentagelser af, hvad der er sagt – er det sådan, at Fødevarestyrelsen har den liste og derved kan træffe foranstaltninger over for de pågældende virksomheder.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er lige præcis der, vi støder sammen, også i en række af de spørgsmål, der har været stillet, for styrelsen har den liste liggende sikkert i et hemmeligt rum ovre i ministeriet. Det må være mindst i et pengeskab, for når det er noget, an-

dre ikke må se, må det i hvert fald være noget, man passer vældig godt på. Det vil altså sige, at styrelsen ved, hvor det er, og kan sidde derovre og vide, at der er en række forretninger, som har kød fra den her skandalevirksomhed – og man kan ikke forsvere sig imod det. Der synes jeg altså, at ministeren skulle være lidt mere forbrugerminister og ikke så meget erhvervsminister, men vi ser åbenbart forskelligt på det.

Ministeren spørger så, om jeg, hvis jeg var minister, ville gøre det, der nu blev sagt. Nej, jeg ville prøve at danne mig et overblik over det overordnede ansvar og så få hele ministeriet til at fungere, så de enkeltsager ikke opstår. Det må jeg sige.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan forsikre hr. Jens Peter Vernersen om, at det er ærgerligt, at hr. Jens Peter Vernersen ikke har lyttet mere under de samråd, der har været, hvor jeg har redegjort for de overordnede foranstaltninger, der er gennemført. Der er gennemført en lang række overordnede foranstaltninger i ministeriet, netop for at skabe en bedre fødevarekontrol, ikke mindst at vi her fra den 1. januar er i stand til at prioritere ressourcerne bedre der, hvor der er størst behov for at sætte ind, netop at hensyn til forbrugernes fødevarer sikkerhed.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Fru Mette Gjerskov som medspørger.

Mette Gjerskov (S):

Ministeren siger, at han tager et ansvar. I mine øjne er det at påtage sig det politiske ansvar altså også, at man sikrer, der er det nødvendige antal medarbejdere til at sørge for, at der er en tilstrækkelig kontrol af de virksomheder, som nu engang har det med en gang imellem at overtræde reglerne. Der skal være tilstrækkeligt med medarbejdere, og jeg kan simpelt hen ikke se, at ministeren har taget det ansvar.

Vi så ved den seneste omstrukturering – jeg tror, det var der, hvor der røg 60-70 stillinger i Fødevarestyrelsen – at ministeren sagde, at det ikke gik ud over fødevarekontrollen, men at det alene var ledelse og administrativt personale. Nu, når smileyordningen går helt galt, hører vi ministeren sige, at det er ledelsen af smileyordningen og administrationen af smileyordningen, den er gal med, ikke selve kontrollen. Vil ministeren redegøre for, om han mener, at nedskæringer i ledelsen så måske kunne være årsagen